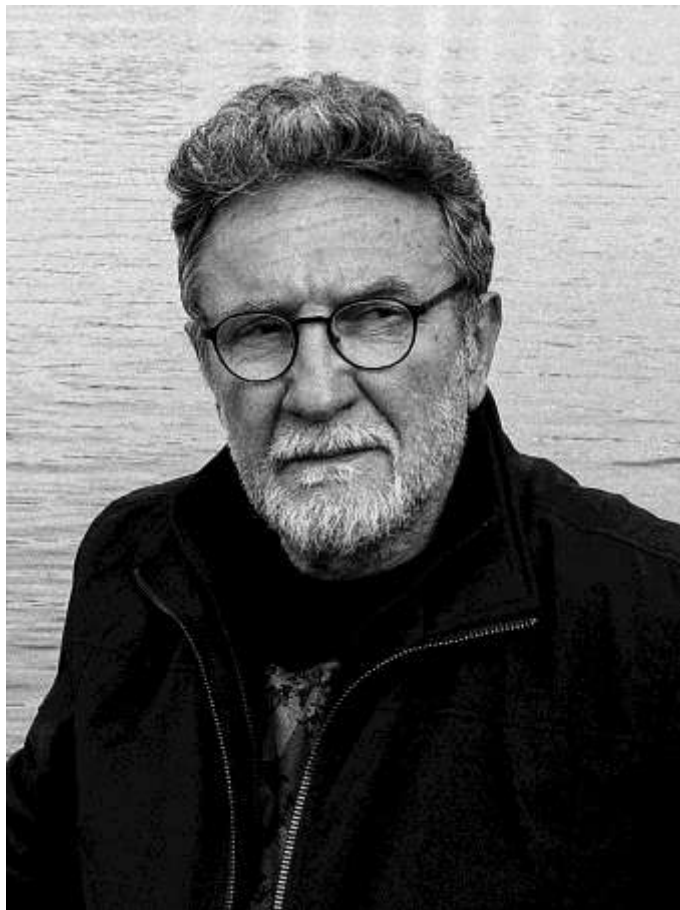

Проф. ДУШАН Ж. ТОДОРОВИЋ
редовни професор Академије уметности
у Новом Саду

Признање из области Уметности

I. БИОГРАФИЈА

Проф. Душан Ж. Тодоривић је рођен 1945. у Крагујевцу. Након завршетка гимназије „Змај Јован Јовановић“ у Новом Саду, уписује Академију ликовних уметности у Београду. Академију ликовних уметности је завршио 1972. године са одличним успехом у класи проф. Ђорђа Бошана. Последипломске студије завршио је 1975. године у класи истог професора и стекао звање магистра из области ликовних уметности.

1975. године добитник је стипендије Фонда "Моша Пијаде" за једномесечни студијски боравак у Холандији. Том приликом борави у Амстердаму, Хагу, Харлему и упознаје се са класичном и модерном уметношћу.

1984. добитник стипендије Министарства културе Данске, борави у Копенкхагену и Орусу.

Поред студијских путовања у земљи где се упознаје са нашом културном баштином, остварио је студијски боравак у Грчкој, Италији, Пољској, Чехословачкој, Мађарској, Америци, Португалу, Шведској, Данској, а учесник је и Светског фестивала омладине, студената у Хавани (Куба) 1978. године као сценограф југословенске делегације. 1982. год. борави као члан Колоније војвођанских уметника у Фуншалу на острву Мадера.

Учесник је у раду уметничких колонија: Почитељ, Ечка, Бечеј, Вела Лука – Симпозијум мозаика, Стрмац, Вели Иж, Мадера, Пореч, Бардача.

Један је од оснивача ликовне колоније "Светионик" прве колоније рециклажне уметности код нас, групе Урбан дистрикт 1611.

Члан је Удружења "European Artists", међународне асоцијације уметника са седиштем у Есену.

Од 1973. године био је запослен као професор ликовног васпитања у Центру за образовање кадрова у робном промету и хемијско-технолошком центру Нови Сад.

Од 1976. године ради на Академији уметности у Новом Саду, у звање асистента биран је 1976. године, 1981. године стиче звање доцента, 1986. године звање ванредног професора а 1992. године стиче звање редовног професора.

Служи се француским и енглеским језиком.

II. НАСТАВНА АКТИВНОСТ

2.1. Рад у наставно-образовном процесу

Од 1973. године био је запослен као професор ликовног васпитања у Центру за образовање кадрова у робном промету и хемијско-технолошком школском центру.

Од 1976. године ради на Академији уметности у Новом Саду,

1976. године стиче звање асистента,

1981. године стиче звање доцента,

1986. године звање ванредног професора, а

1992. године звање редовног професора за ужу уметничку област Сликање.

Осим на матичном факултету на којем држи наставу из Сликања на Основним академским студијама и Мастер академским студијама, на Државном универзитету у Новом Пазару, држи наставу из предмета Елементи ликовног изражавања, студентима Основних академских студија.

У својству ментора и председника комисије за постдипломске студије 12 кандидата магистарских студија одбранило је тезу и стекло звање Магистра из области Сликарства а њих седморо се успешно бави педагошким радом на високошколским установама.

III. УМЕТНИЧКО-СТРУЧНА ДЕЛАТНОСТ

Душан Тодоровић је приредио четрдесетак самосталних изложби у бројним градовима СФРЈ (некадашње Југославије): Љубљана, Марибор, Пула, Дубровник, Београд, Нови Сад, Суботица, Панчево, Зрењанин... Излагао је и на бројним изложбама југословенске и војвођанске уметности у свету.

Имао је две самосталне изложбе у Паризу и једну у Лондону. Године 2001. излаже у Будимпешти у Галерији Херлин, амбијенталну поставку а у исто време у просторијама Амбасаде приређује изложбу слика заједно са вајарем Младеном Маринковим. Учествовао је на Бијеналу у Александрији 1987. године, на VII Интернационалном фестивалу сликарства CAGNES-SUR-MER (Француска), на VI, VII и VIII међународној изложби оригиналног цртежа у Ријечи, 1980. године излаже у Венецији у Галерији BEVILOQUA LA MASA, на изложби Млади Југословенски уметници, затим од познатијих градова у којима је излагао репрезентујући југословенску уметност са другим одабраним ауторима су: Париз, Њујорк, Норвич, Печуј, Вроцлав, Москва, Букурешт, Порто, Лисабон итд. Добитник је 17 југословенских награда за ликовну уметност.

А 1998. године за свеукупно стваралаштво награђен је Искром културе (високо војвођанско признање).

Два рада из опуса Душана Тодоровића штампане су на Уницефовим разгледницама 1993. године. Бави се интермедијалним истраживањима и, поред класичних изложби, ради амбијенталне поставке са УВ светлима и аудио-визуелним садржајем.

Сарађивао са неколико композитора, а најчешће са композиторима и професорима Мирославом Штаткићем и Славком Шукларом.

2011. године приредио велику Изложбу "Скрембл_Скрин Хед_Лајнс" у Музеју савремене уметности Војводине и у Музеју Војводине, а ове године Изложбу "Виртуелни музеј и ретро слике" у Галерији ликовне уметности Поклон збирка Рајка Мамузића.

3.1. Објављени уметнички радови

1. 1993. Два рада репродукована на УНИЦЕФ честиткама
2. 2003. 13 радова репродуковано на календару CHEVRON-TEXACO Company
3. 2004. Један рад објављен у часопису у Аустријском магазину за уметности VERNISSAGE бр 239.
4. 2005. Један рад објављен у часопису у Аустријском магазину за уметности VERNISSAGE бр 246
5. 2009. Један рад објављен у часопису у Аустријском магазину за уметности VERNISSAGE

Репрезентативни радови се налазе у следећим збиркама:

6. Музеј савремене ликовне уметности Нови Сад
7. Галерија матице српске Нови Сад
8. Музеј града Новог Сада
9. Народни музеј Београд
10. Музеј савремене уметности Београд
11. У фондусу International European Artists у Essen
12. Радови се налазе у фондусима европских, југословенских и српских колонија на којима је учествовао

3.1.1 Избор најзначајних радова / изложбе индивидуалне/групне

1. 1975. Cagnes-sur-mer (Француска), Musee d art moderne, VII e festival international de peinture
2. 1975. Букурешт (Румунија), Muzeul de arta al R.S. Romania, Балкан зона мира и разумевања између народима
3. 1977. Rozenheim (Немачка), Stadische Galerie

4. 1977. Rozenheim (Немачка) Kunster aus der Vojvodina(Passao)
5. 1979. Ријека, Модерна галерија, 10. биенале младих
6. 1979. Кечкемет (Мађарска), Музеј „Катома Јожеф“ Војвођански ликовни уметници (Солнок, Сексард)
7. 1979. Венеција (Италија) Galleria Bevelacqua La Masa,Giovani Artist Jugoslavi
8. 1979. 1.југословенски тријенале
9. 1979. Екологија уметности/ЕКО
10. 1979. Љубљана, Месна галерија, Слободна ликовна уметност Војводине, Осмо десетљеће.
11. 1979. Београд, Галерија Коларчевог народног универзитета, Визуелни трагови
12. 1980. Брежице, Галерија Посавског музеја;
13. 1980. Љубљана, Студентски културни центар
14. 1981. Париз (Француска) Галерија културног центра СФРЈ, l Art Contamperain de Vojvodina Yugoslavie.
15. 1981. Беч (Аустрија), Das Wiener Kunstierhaus, Kultur der Vojvodina, Ausstellung der zeitgenossischen bildenden Kunst.
16. 1981. Њујорк (САД), New York Coleseum, Artexpony Yugoslav Association of Visual Artist -1
17. 1981. Ларнака (Кипар), Савремена југословенска графика и цртеж (Европе, Coimbra, Porto, Lisabon, Delgada, Funchal; Vanja Luka)
18. 1981. Суботица, Салон Ликовног сусрета
19. 1982. Печуј (Мађарска), Pesci Galeria, Rajz Drawing 82
20. 1982. Москва (СССР), Централни дом уметника Савеза уметника СССР, Српска уметност 20. века, Дани културе СР Србије у СССР.

21. 1983. Њујорк (САД) New York Coleseum, Artexpony Yugoslav Association of Visual Artist -2
22. 1983. Карловац, Градски музеј „Зорин дом“, Добитник Премије 2. БАЈ-а 81
23. 1983. Београд, Салон Музеја савремене уметности „Извештај о времену“
24. 1984. Лондон (Велика Британија), Галерија Културно – информативног центра СФРЈ, „Paintings“, Историјски вртови и Острва у мојим мислима
25. 1984. Љубљана, 8. Тријенале савременог југословенског цртежа, Месна галерија, Млади војвођански уметници.
26. 1985. Београд, Галерија АЗ, Записи на репу змаја
27. 1985. Карловац, Галерија „Вјекослав Карас“, 4. бијенале акварела Југославије –Бај, Карловац 85
28. 1985. Загреб, Кабинет графике, Јазу, 9. загребачка изложба југословенског цртежа
29. 1985. Печуј (Мађарска), Pesci Galerija, A termescet The Nature
30. 1986. Париз (Француска), Cite internationale des Artis, Paulett Dubayle-Barker, Kiril Efemov, Herbert Hundrich, Kole Manev, Душан Тодоровић, „Peintures-Dessins-Sculptures
31. 1988. Александрија (Египат), Музеј ликовних уметности, 16. Александријски бијенале
32. 1988. Марибор, Уметностна галерија, ЕКО, 3. југословенски триенале Екологија ин уметностт ВОДА
33. 1989. Улм (Немачка) Hallen Donaubastion, Donaufest Ost West 89
34. 1989. Москва (СССР), Савремени југословенски уметници
35. 1989. Нови Сад, Културни центар Новог Сада, Мали Ликовни салон, Експресије

- 36.** 202. Будимпешта (Мађарска), Галерија „Ерлин“, Виртуална прича
- 37.** 202. Нови Сад, Галерија „Бел Арт“, Виртуална прича
- 38.** 2004. Драма (Грчка), Сала „Eleftheria“, Sculpture and Painting Exhibition
- 39.** 2005. Чонград (Мађарска), Виртуални пролазник
- 40.** 2005. Темишвар (Румунија), Галерија „Хелиос“ Виртуални пролазник
- 41.** 2006. Берлин (Немачка), Галерија „Primas Center Berlin“, Museum of Virtual Property
- 42.** 2007. Przemysl (Пољска) „ Galeria Sztuki Wspolczesnej“, Музеј виртуалне имовине

IV. ШИРА СТРУЧНА И ДРУШТВЕНА АКТИВНОСТ

Поред своје уметничке ангажованости и рада у просвети Душан Тодоровић је био ангажован и у друштвеном животу.

Од 1977. до 1979. год. обављао је дужност секретара, а од 1989. шефа Ликовног одсека на Академији уметности у Новом Саду. Њж

У исто време био је у функцији подпредседника Удружења ликовних уметника Војводине. Године 1980. био је председник УЛУВ. На Академији уметности у Новом Саду учествовао је у раду следећих стручних комисија и форума:

-1983. члан Комисије за наставни план и програм.

-1984. учествује у раду Савета Академије уметности, као члан Савета.

-1985. изабран за председника комисија за материјално-финансијска питања.

-1991. године је изабран за продекана за наставу.

Од октобра 2004. године изабран је за декана Академије уметности на период од пет година. У том периоду је и члан Сената Универзитета у Новом Саду.

За председника Савета Академије уметности изабран је октобра 2009. године.

V. ЗНАЧАЈНА ПРИЗНАЊА И НАГРАДЕ

За остварене резултате у уметничком и стручном раду проф. Тодоровић је добио више признања, односно награда, од којих издвајамо следеће:

- 1975. Сомбор, Откупна награда Галерије савремене ликовне уметности Нови Сад, на 5. Тријеналу савременог југословенског цртежа.
- 1977. Нови Сад, Награда за сликарство 6. новембарског салона.
- 1978. Нови Сад, Награда за сликарство на 26. пролећној изложби УЛУВ-а.
- 1981. Карловац, Премија и Откупна награда 2. Бијенала акварела Југославије БАЈ.
- 1982. Ријека, Награда „Моша Пијаде“ на 8. Међународној изложби оригиналног цртежа. Чачак, Награда града Чачка на Меморијалу „Надежда Петровић“.
- 1984. Сремска Митровица, Откупна награда на 9. сремскомитровачком салону Сомбор, Откупна награда Ликовне јесени на 8. Тријеналу савременог југословенског цртежа.
- 1988. Нови Сад, Награда за сликарство 17. Новосадског салона.
- 1998. Нови Сад, Награда "Искра културе", високо војвођанско признање из области стваралаштва